

Oponentní posudek diplomního projektu

název práce: Bydlení Košfife

autor: Michail Nužnyj

atelier: Císlar - Pazdera

ZADÁNÍ

Michail jako svůj diplomní projekt zpracoval návrh bytového domu - bloku - v ulici Vrchlického v Košfifech.

Místo na rozhraní hustého blokového města a volné vilové zástavby.

Na parcele, kterou si zvolil se v současné době nachází čerpací stanice, autobazar a pozůstatek historické zástavby v podobě osamocенých vilek.

Bohužel z předložené situace nedokážu vyčíst přesnou hranici řešeného území. Nevím, o co by se měl Michail postarat a na co pouze reagovat.

Východiskem společné analýzy lokality bylo stanovení zadání typologie - a to bydlení. Samozřejmě ne ledajaké. Adaptabilní, sdílené, či jakkoliv alternativní. Téma aktuální, v českém kontextu neprověřené, v zahraničí (na západě) by se dalo říct běžné.

Michail nakonec zvolil konzervativní a univerzální prostorový koncept bytů. Žádný se nijak zvlášť nevyhraňuje. Žádný není ani příliš malý ani příliš velký (nejspíš záměrně). Možná je škoda, nepřijmout výzvu a nesnažit se prověřit nové limity. Obyčejných bytů nakreslí ještě tisíce..

Výsledkem předdiplomu byla základní parcelace a umístění nové cyklostezky na severní hranici Husových sadů. Přesně stejnou situaci známe ze Žižkova. Pod Vítkovem se line cyklostezka, díky níž můžeme nahlédnout do střev městského bloku. To muselo být bezesporu Michalovou silnou inspirací, navrhoval zde velmi povedený projekt urbanismu.

UBANISMUS

Samotná silueta domu je jasná a čitelná. Do ulice se hmota vymezuje vůči rušné třídě Vrchlického striktní rovnou fasádou, směrem na jih, do

parku dům nechává nahlížet do svého nitra. Záměrně nepoužívám slovo otevřít. Michail vnímá rozdíl mezi nádvořím

a vnitroblokem. Nechává dvůr lehce uzavřený, konkávní, bezpečný.

Absence zobrazení napojení domu na kontext (prokreslenější situace širších vztahů, reagování na okolní stavby, návrh veřejného prostoru kolem domu..) mi neumožňuje rozvádět témata dál.

FORMA

Chápu metodu prolamování fasády. Zmenšení měřítka, členění. Lámání by ale mohl použít k vědomější orientaci obytných místností vůči zeleni.

Myslím, že Michail na svůj návrh kouká spíše zvenku. Nezamýšlí se nad výhledem, jedním z nejcenějších bonusů této lokality. Výhled z okna

tady není téma. Konečné články uzavírající dvůr do sebe budou jistě trnem v oku spoustu lidí. Jsou ale Michailovým důležitým východiskem.

Koncept zrcadlení ramen mi přijde velice chytrý a mazaný. Při důmyslném členění dokáže dům snadno reagovat na okolní kontext tak, aby si

stále zachoval nadřazenou strukturu. Podle mého názoru, ale variabilita konceptu ve specifických situacích nebyla dostatečně prověřená a jako

důsledek působí doslovné kopírování sekcí jako nepropracovaný schematicismus. Tři stejné kavárny vedle sebe... Tak velký blok by měl být

schopný do sebe nasát různé provozy. Klidně i čerpací stanici. cokoliv, čím by vracel kontextuálnost. Michailův blok je uzavřený do sebe, nejen

formálně svým tvarem, ale i monofunkčností přidaných provozů, které vznikly jen jako reakce na jeho obyvatele. Ne na okolí.

Michail se pokusil vynalézt univerzální matici, kopírovatelnou, takovou, která by mu pokryla všechny styky s okolním kontextem. V rostlém a

živém městě je ale potřeba reagovat víc. Tvářit se na každou stranu podle potřeby místa, ne podle toho, jak to zrovna vyšlo (např. parkovací

rampy na nárožích, periferní dojem krajních traktů z vnější strany)..

DISPOZICE

Mocnost traktu uličního a dvorového působí neproporčně. V uličním traktu bych čekala větší šířku, větší kapacitu, vrstevnatost. Je to dovoleno, protože siluetu vidím jen na papíře v řezu. Vytěžení limitů je jedna z cest k úspěšnému řešení.

Bytový dům musí být neustále překreslován od pky, aby se usadil jak modul bytů, tak vertikální komunikace.

Jednoduchá ruda - dům s jednotnými schodišti a výtahy na první pohled vypadá jako seřizený strojek. Různorodost jader dům znejišťuje.

Úvaha nad repetitivností v rámci jedné sekce by projekt určitě utěšila. Eliminovat přehnanou rozmanitost bytů, být racionálnější.

Michail si musí být sám vědom nedopracovanosti jednotlivých bytů, nevybavitelnosti nábytkem, neproporčnosti pokojů, chybějících obývacích pokojů. Proto dál nerozvádím.

VÝRAZ

Výraz domu je naopak velice propracovaný.

Důmyslné ustupování pater, lodžii a střídání oken působí rozmanitě, překvapivě, živě. Boční fasády připomínají barcelonského architekta jménem Josep Antoni Coderch. Michail nevědně pracuje s proporcí oken, jejich dělením.

Ví, kam nasadit římsu, kde jí přerušit a kde zase natřít. Fasáda je vrstevnatá. Péče jí bylo věnováno rozhodně dostatek.

Přehled nad atypickými místy v parteru nemám.

ZÁVĚR

Projektů vytýkám spoustu nedostatků. Michailovu tvorbu ale znám dlouho. Volí výtvarně silné koncepty. Půdorysy řeší graficky. Nebojí se tvarů a barev. Výraz je moderní ale ne poplatný době. Baví mě. Řemeslná stránka malinko pokulhává. Z projektu je cítit nedostatek času při finiši.

Důležité je ale, že má názor na věc a předem si stanoví čitelný koncept.

Moc děkuji Michailovi, že jsem měla možnost jeho diplomovou práci prostudovat. Dělá mi obrovskou radost jeho vývoj a posun. Budu se těšit na jeho další, už opravdové, práce. Budou jistě skvělé.

Navrhuji známku C

Lenka Millerová
V Praze dne 29.1.2024